

15.s.e.trin.

Er det bedst at varte sine gæster op, hente kaffe og kage, dække op og bringe mad på bordet, eller er det bedre at sidde og tale med ham eller hende? Det ved jeg ikke, den enkelte konkrete situation kan kalde på forskelligt, men evangeliet i dag her midt i trinitatistiden lærer i alt fald os to ting:

Et. Lad vær med at sammenligne dig med, hvad de andre gør.

To. Bebrejd ikke den måde, din søster agerer på. Lad ikke din egen Emma Gad være styrende for den måde, du bedømmer andres modtagelse af deres gæster på.

✠

Fortællingen i Lukasevangeliet er kort fortalt den, at Jesus kommer ind i den landsby, hvor søstre Martha og Maria bor. De byder Jesus indenfor. Martha går straks i gang med alt det praktiske, forbereder lidt mad og drikke til gæsten. Hun gør alt,

hvad hun kan, for at Jesus skal blive mæt og få slukket sin tørst. Hendes søster Maria sætter sig i stedet straks ved Jesus, og hun sidder og lytter til ham, er optaget af, hvad Jesus fortæller.

Martha beklager sig da til Jesus over, at søsteren ikke hjælper hende med at dække op og lave mad. Hvortil Jesus svarer: "Martha! Martha! Du gør dig bekymringer og er urolig for mange ting. Men ét er fornødent. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tages fra hende."

Martha skal ikke gå og bekymre sig, hverken gå og mukke over søsteren eller føle sig som offer. Hun bør i stedet have øje for, at søsterens handling også er god, hører til det, som er fornødent i situationen.

✠

Hvad gør vi selv, når vi får uventet besøg? En sætter straks kaffen over, løber til bageren eller får hurtigt sat noget på bordet. En anden sætter sig straks ved bordet og taler med gæsten. Det vigtigste er, vel det, som også ligger underliggende bag Jesu ord, at vi er

nærværende tilstede i mødet med andre og at vi forholder os til hinanden og føler os forpligtet på hinanden som vært og gæst.

Et kort indskud: Hvor er evangeliet da virkeligt et glædeligt budskab, for så vidt det både giver os store syner, drømme og forhåbninger samtidig med, at Jesu ord kalder os ind i den hverdag, vi mennesker deler med hinanden.

Tilbage til historien om Martha, Maria og Jesus: I den lille scene i dag og i ordvekslingen mellem Martha og Jesus, genkender vi formodentlig alle noget hos Martha, denne lille stikken i hjertet over, at den anden ikke lige tager fra, ikke lige gør, som jeg har forventet det. Offertrangen hos os hver især, og det nærmest uundgåelige i at tænke, hvorfor hjælper hun ikke til? Hvorfor ser han ikke, hvad jeg har brug for?

Og her er det så, inden vi brokker os over den anden og måske ligefrem gør det til andre, at vi skal huske Jesu ord og høre dem som sagt til os hver især:

Elof, du gør dig bekymringer og er urolig for mange ting. Men ét er fornødent, og din næste har valgt den gode del, og den skal ikke tages fra hende.

Vær ikke bekymret! Verden er større end dit eget perspektiv! Der er flere måder at være nærværende tilstede på og leve det liv, I er fordret at leve af den gode Gud.

Gud hjælpe os dertil.

I Jesu navn. Amen